

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarivs Martini Lvtheri in Ionam Prophetam

Luther, Martin

Haganoæ, [15]26

VD16 B 3890

Circumfusa est mihi aqua usq[ue] ad animam, abyssus uallauit me, alga
cooperuit caput meum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35968

tem illi uenere omnis generis diuini furoris exempla, quibus peccatores partim grauer punitiuit, partim funditus subuertit, cuiusmodi sunt Adam & Heuæ e paradiso expulsio, Cain fratricidæ damnatio, diluuij inundatio, Sodomæ & Gomorrhæ subuersio. Et hæc profecto una & certa infernalis pœnæ pars est, quæ post hanc uitam multis modis excarnificabit impios. Vides itaq; hic, his duabus rationibus graphicè depictum, quid rerum peccatores post hanc uitam agant aut moliantur, cogitent aut faciât, nempe perpetuis mortis angustijs, perpetuoq; tremore, horrore & desperatione exagitantur. Porro Ionas in eam opinionem & desperationem haud difficulter deuenire potuit, dum in fundû præcipitatus & fluctibus circumdatus, aquarum præterea inundationibus seu eleuationibus coopertus erat, sicut supra dixit & amplius, in commemorando pergit.

Peccatorû cõ
diti post mor
tem.

Circumfusa est mihi aqua usq; ad animam, abyssus uallauit me, alga cooperuit caput meum.

Quam uitæ spem aut consolationem concipere potui, cum aquis quaqua uersum in medijs oceani fluctibus circumdabar, alga & carice coopertus? Hæc ad istam rationē dicta sunt, quod ferè uideamus littora seu

I N I O N A M

seu ripas maris & stagnorum iuncis, & alga obdu-
ctas esse. Iam qui in mari submersus est, sub alga te-
ctus iacet, hoc est, sub aqua quæ algā produxit. Ita
ut omnia, quæ sunt in mari et circa marina littora, ei-
dem subiecto incubant, ipsæ quoq; ripæ, ut sequitur.

**Ad extrema montium descendi,
terra retinaculis concluderat me in
æternum.**

Omnia maria & stagna, aut alioqui vasti gurgites
in uallium concavitatibus, à montibus utrinq; obstan-
tibus, conclusi sunt, quippe in planitie consistere non
possunt. Nunc uero montium radices seu extrema
profundissimas ualles constituunt, quibus montes co-
eunt. Hæc omnia Ionas loquitur, aut ut is, qui sub-
mersi casum apud animum suum secum expendit.
Quando enim sursum cogitat, uidet undarum flucti-
bus se coopertum, atq; utrinq; ripas, iuncos & ter-
ram. Inter mergendum uero, uidetur sibi intra mon-
tes ad fundum usq; descendere. Ibi tum terra firmis-
simis retinaculis cōclusit, & constrinxit eum, hoc est
non aliter apud se cogitat, quam quod ibi suffocan-
dum sit illi, manēdumq; perpetuo, nec ullam rimam
elabendi esse relictam. Quemadmodum enim in car-
cerem comectio, in turri manendum est, ianua pessulo